

กทค.เคาะต่ออายุ "3 ปี" 15 ปี

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ที่ประชุมคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) เมื่อวันที่ 30 ม.ค.ที่ผ่านมา ได้อนุมัติให้บริษัท ทริปเปิ้ลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) หรือ 3 บีบี ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ 3 ออกไปอีก 15 ปี จากเดิมสิ้นสุดในเดือน ก.พ. 2569 เปลี่ยนเป็นสิ้นสุดเดือน ก.พ. 2575 ทั้งนี้ 3 บีบีได้แจ้งว่ามีแผนจะปรับปรุงโครงข่ายสายทองแดงและโครงข่ายใยแก้วนำแสงเดิม ให้มีความเหมาะสมกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และเพิ่มเลขหมายเป็น 800,000 เลขหมาย จากปัจจุบัน 157,000 เลขหมาย จึงจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมหาศาล โดยมีแผนการลงทุน 5 ปี (2560-2564) ใช้เงินลงทุน 36,000 ล้านบาท

ทั้งนี้ 3 บีบีได้ยื่นขอต่อใบอนุญาตเป็นระยะเวลา 20 ปี แต่บอร์ด กทค.อนุมัติให้ 15 ปี ซึ่งเป็นการต่ออายุใบอนุญาตไว้ก่อนล่วงหน้าถึง 9 ปีนั้น ถือเป็นผู้ประกอบการรายแรกซึ่งที่ผ่านมาผู้ประกอบการจะขอต่ออายุใบอนุญาตก็ต่อเมื่อใกล้สิ้นสุดใบอนุญาต 1 เดือน อย่างไรก็ตาม ได้มีการถกเถียงกันในหลากหลายประเด็นและตั้งข้อสังเกตว่า การยื่นต่ออายุใบอนุญาตก่อนหน้านี้ แม้จะไม่ผิดกฎระเบียบ กสทช. แต่บอร์ด กทค.ชุดนี้จะครบวาระในเดือน ต.ค. 2560 เหตุใดจึงเร่งรีบต่ออายุใบอนุญาต ทั้งที่มีเวลาเหลืออยู่อีก 9 ปี จึงควรให้เป็นหน้าที่ของบอร์ดชุดใหม่เป็นผู้พิจารณาน่าจะเหมาะสมหรือไม่.

Triple T renews licence 9 years early

CITES NEED FOR FINANCIAL BACKING FOR NETWORK EXPANSION IN APPLICATION FOR EXTENSION TO NBTC PANEL

USANEE MONGKOLPORN
THE NATION

THE TELECOM committee of the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) yesterday resolved to renew the licence of Internet service provider Triple T Broadband for another 15 years, effective yesterday.

This means the renewal was granted to the company nine years before its original licence term was due to end in February 2026. As a result, the new expiry date is January 29, 2032.

The company has obtained this telecom licence with a 20-year term for the first time since February 29, 2006.

Triple T, which has registered capital of Bt1.25 billion, is in the business group of the SET-listed telecom operator Jasmine International (Jas).

A telecom industrialist was surprised that the company had requested the renewal at this time, as it still had another nine years in its original licence term.

In its request for the licence-

term extension, the company informed the telecom committee that it wanted to increase its potential to seek loans from financial institutions for its plan to spend Bt97.919 billion between this year and 2036 to expand its network coverage and upgrade its technology. Of that total, Bt36.273 billion will be spent in the first five years.

Triple T will also expand its fixed-line telephone service by an additional 800,000 numbers, up from the current 157,000.

Under NBTC rules, a licence holder can apply for renewal at least one month in advance of the expiration date.

According to the NBTC office, the company paid a licence fee of Bt105.3 million in 2015 out of gross revenue of Bt7.537 billion. Its licence is in the Type 3 category, which is for operators with large and dedicated networks.

In its request for the licence renewal, the company cited the NBTC website, which noted that as of the third quarter of 2015 there were three major broadband Internet operators, namely TOT,

True Corp and Triple T. True commanded the largest market share of 37.6 per cent, followed by Triple T at 31.6 per cent and TOT 21.1 per cent.

As of the third quarter last year, Triple T had 2.345 million broadband subscribers.

Jas posted consolidated total revenue for the third quarter of 2016 of Bt3.994 billion, increasing by Bt291 million year on year. Most of the revenue was contributed by Triple T.

Jas' share price yesterday fell by 1.69 per cent to close at Bt8.70.

>2

กาแฟดำ : 7 คำถาม-คำตอบ ว่าด้วยร่างกฎหมายปิดปากสื่อ

C กาแฟดำ

• สุทธิชัย หยุ่น

yoonthai@nationgroup.com
Facebook suthichai.yoon
Twitter@suthichai
www.oknation.net/blog/black
www.suthichaiyoon.com

เมื่อวานผมเขียนถึง
การรณรงค์ของวงการสื่อ
เพื่อเรียกร้องให้บทวน
ร่างกฎหมายที่อ้างว่า

“คุ้มครอง” และ “ส่งเสริม” สื่อต่างๆ ที่เนื้อหา
ที่แท้จริงคือการ “ควบคุมและแทรกแซง”
การทำหน้าที่ของสื่อวิชาชีพมากกว่า

องค์กรสื่อทั้ง 6 ได้ออกเอกสารย่อประเด็น
ของเรื่องนี้ให้ชัดเจนเพื่อความเข้าใจของ
สาธารณชนให้เกิดความกระจ่างว่าทำไมสังคม
ต้องรวมพลังกันเพื่อต่อต้านร่างกฎหมายใหม่
ฉบับนี้

ร่าง พ.ร.บ.การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ส่งเสริมจริยธรรม และมาตรฐานวิชาชีพ
สื่อมวลชน พ.ศ....กำหนดให้มีการจัดตั้ง
“สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ” ซึ่งมีเนื้อหา
ขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานในการแสดง
ความคิดเห็นของประชาชน และสื่อมวลชน ตามที่
กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งมีผลกระทบต่อ
ความเป็นอิสระในการทำงานของสื่อมวลชน
ทุกแขนงโดยสรุปจากคำถาม-คำตอบ 7 ข้อดังนี้

1.การมีขึ้นของสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
แห่งชาติ จะมีผลกระทบโดยรวมต่อ
ผู้ประกอบการวิชาชีพอย่างไร ?

ผู้ประกอบการวิชาชีพ จะต้องสังกัดสภา
วิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง เช่น สภาการหนังสือพิมพ์
แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย
หรือสภาวิชาชีพอื่นๆ ที่จะจัดตั้งขึ้นในอนาคต
ทั้งหมดนี้ต้องขึ้นทะเบียนต่อสภาวิชาชีพ

7 คำถาม-คำตอบ ว่าด้วยร่างกฎหมายปิดปากสื่อ

สื่อมวลชนแห่งชาติภายใน 1 ปี เท่ากับบังคับ
ให้สื่อต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
แห่งชาติหรือสภาใหญ่นี้โดยปริยาย

2.คณะกรรมการสภาใหญ่เป็นใคร
มาจากไหน?

มาจาก 3 ส่วนได้แก่ ผู้แทนสมาชิกสภา
วิชาชีพเลือกกันเอง จำนวน 5 คน / ตัวแทนรัฐ
4 คนคือปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง
ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวง
วัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการคลังเป็นกรรมการ
โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกจำนวน
4 คน (เลือกโดยกรรมการ 2 ประเภท
แรก) การมีข้าราชการในตำแหน่งสูงสุดของ
ฝ่ายข้าราชการประจำ ซึ่งปกติก็ขึ้นอยู่กับ
นักการเมืองผู้มีอำนาจ อยู่ถึง 4 คน จะเปิด
ช่องทางให้มีการแทรกแซงจากรัฐได้และโดย
ปกติสภาวิชาชีพทั่วไป ก็จะมีกรรมการที่มา
จากวิชาชีพนั้น ไม่ปรากฏว่ามีตัวแทนภาครัฐ

3.อำนาจคณะกรรมการ ลิดรอน
เสรีภาพสื่อ?

อำนาจหน้าที่สำคัญของคณะกรรมการ
มีหลายประการ แต่ที่เป็นประเด็นโต้แย้ง คือ
อำนาจในการรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต
ให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่งเท่ากับ
การทำงานของสื่อมวลชนไม่จำแนกประเภท
จะต้องมีใบอนุญาตและอาจถูกเพิกถอน
ใบอนุญาต หากเสนอข่าวไม่เป็นที่พึงพอใจ
ของผู้มีอำนาจ สื่อมวลชนก็อาจเซ็นเซอร์ตัวเอง
เพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้มีอำนาจ อำนาจ
เช่นนี้ขัดแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ที่รับรองสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

ของสื่อและประชาชน นอกจากนั้น หากสื่อ
กลัวเดือดร้อน หรือถูกระทบจากผู้มีอำนาจ
ออกใบอนุญาตก็จะเสนอข่าวที่ปลอดภัย
หรือข่าวที่ไม่มีสาระสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล
ข่าวสารของประชาชนก็จะถูกระทบไปด้วย

4.เงินที่ใช้ในกิจการของสภาใหญ่
มาจากไหน?

กฎหมายกำหนดให้กระทรวงการคลัง
จัดสรรเงินขององค์การกระจายเสียงและ
แพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย หรือ
ไทยพีบีเอส ในส่วนที่จะต้องนำส่งเป็นรายได้
แผ่นดิน ให้สภาวิชาชีพฯ ในอัตราร้อยละห้า
ในกำหนดเวลาสามปีแรกที่จัดตั้งสภาใหญ่
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มี
อำนาจปรับเพิ่มรายได้ทุกสามปีเท่ากับเป็น
อำนาจของฝ่ายรัฐในการจัดสรรเงินที่ใช้ใน
กิจการสภาวิชาชีพฯ ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่ง
ที่รัฐจะเข้ามาแทรกแซงได้

5.การลดทอนความเชื่อถือในสภาวิชาชีพ
ปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าองค์กรสื่อ องค์กรวิชาชีพสื่อ
คงพิจารณาเรื่องร้องเรียนได้ตามปกติ แต่เมื่อ
ผู้เสียหาย หรือผู้ถูกละเมิดใช้สิทธิทางศาล

กฎหมายยังให้กระบวนการสอบสวนทางจริยธรรมของสมาชิวิชาชีพ ดำเนินต่อไป ซึ่งขัดแย้งกับวิธีการพิจารณาในสมาชิวิชาชีพที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เพราะผลคำวินิจฉัยของศาลและสมาชิวิชาชีพที่อาจขัดแย้งหรือแตกต่างกัน อาจนำไปสู่ช่องทางการอุทธรณ์ต่อสมาชิวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ สุดท้ายความเชื่อถือของสมาชิวิชาชีพจะลดลง เพราะเป็นสภาที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

6.อำนาจในการลงโทษของสมาชิวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ

กฎหมายกำหนดให้สมาชิวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ มีอำนาจลงโทษปรับผู้ละเมิดเป็นขั้นๆ เป็นโทษทางปกครองขั้นที่ 1 ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ขั้นที่ 2 ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และสุดท้ายขั้นที่ 3 กรณีร้ายแรง ปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทและเพิกถอนสมาชิกภาพ

7.รัฐบาลกำกับ ดูแล การจัดตั้งสมาชิวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติตั้งแต่ต้น

บทเฉพาะกาลกำหนดให้มีคณะทำงานเตรียมการจัดตั้งสมาชิวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในสภานี้ เป็นประธานคณะทำงาน นอกจากนั้น มีปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เลขาธิการ กสทช และบุคคลอื่นๆ อีกรวมสิบสามคน เป็นคณะทำงานดำเนินการจัดตั้งให้เสร็จภายในสองปี ตัวแทนภาครัฐจึงมีบทบาทในการกำกับ ดูแลทิศทางของสภาใหญ่นี้แต่ต้น ซึ่งจะไปตอบรับแนวคิดแบบอำนาจนิยมที่ต้องการจะคุมสื่อแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ประชาชนทุกสาขาวิชาชีพจึงต้องลุกขึ้นคัดค้านต่อต้านจนถึงที่สุด

เพราะการปิดปากสื่อก็คือการปิดปากประชาชน!

ทำไมต้องค้ำ 'ร่างกฎหมายคุมสื่อ'???

ทำไม?? องค์กรสื่อต้าน
'ร่างกฎหมายคุมสื่อ'

ชื่อ :

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริม
จริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน
กมธ.ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการ
สื่อสารมวลชน สปท. (พล.อ.อ.ภณิต
สุวรรณเนตร ประธานฯ)

จัดทำโดย :

เนื้อหาสำคัญ :

ให้มี "สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ"
มีหน้าที่ รับขึ้นทะเบียน ออกและเพิกถอน
ใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน

โครงสร้างกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
แห่งชาติ 13 คน มาจาก 3 ส่วน

1. ผู้แทนสมาชิกสภาวิชาชีพสื่อมวลชน 5 คน
2. ปลัดกระทรวง 4 คน คือ
 - ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
 - ปลัดกระทรวงการคลัง
 - ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
 - ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
3. กรรมการอื่นที่กรรมการ 2 ส่วนแรกคัดเลือก 4 คน

ดม ชัด ลึก

เป็นภาพที่ไม่ได้เห็นบ่อยนัก สำหรับการที่ 30 องค์การวิชาชีพสื่อมวลชนมารวมตัวกันและออกแถลงการณ์แสดงความไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายที่ฝ่ายรัฐกำลังดำเนินการ

ร่างกฎหมายนั้น คือ ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรม และมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน ที่ยกร่างขึ้นมาโดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน ของ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) หนึ่งในแม่น้ำ 5 สายของ คสช. ซึ่งมี พล.อ.อ.คณิต สุวรรณเนตร เป็นประธานคณะกรรมการนี้

ทำไมต้องคัดค้านร่างกฎหมายนี้ โดยเฉพาะหากดูจากชื่อแล้วก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี??

“ชื่อร่างกฎหมายฉบับนี้ ฟังแล้วสวยหรู แต่เนื้อหาไม่ใช่การปฏิรูปสื่อ แต่เป็นการถอยหลังเข้าคลอง กลับไปในยุคที่อำนาจรัฐและการเมืองเข้ามามีอิทธิพลครอบงำการทำงานของสื่อ” ความเห็นของ เทพชัย หย่อง ประธานสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยต่อการออกมาคัดค้านร่างกฎหมายนี้

ร่างกฎหมายฉบับนี้ มีเนื้อหาทั้งหมด 98 มาตรา เหตุผลในการเสนอร่างกฎหมายนี้ ระบุว่า เพื่อให้มีการปฏิรูปด้านการสื่อสารมวลชน โดยเขียนไว้ในตอนหนึ่งว่า “ด้วยภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนไป ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้วยพัฒนาการของสื่อที่กลายเป็นอุตสาหกรรม อันมีเป้าหมายในทางธุรกิจมากกว่าอุดมการณ์และความรับผิดชอบต่อสังคม การกำกับดูแลสื่อจากการกำกับดูแลตัวเองแต่เพียงประการเดียวจึงไม่เพียงพอ ไม่มีประสิทธิภาพ”

สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ องค์การที่ถูกคัดค้าน

จุดสำคัญในร่างกฎหมายนี้ ที่ทำให้ถูกคัดค้านจากองค์กรสื่อ คือ การกำหนดให้มี “สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ” ขึ้นมาเป็นกลไกในการกำกับดูแลสื่อ จากปัจจุบันสื่อจะมีกลไกตรวจสอบกันเอง ซึ่งมี 2 ระดับ คือ ระดับองค์กรสื่อที่นักข่าวนั้นสังกัด และระดับองค์กรวิชาชีพด้านสื่อ

โดยกำหนดให้มีกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ จำนวน 13 คน มาจาก 3 ส่วน คือ ผู้แทนสมาชิกสภาวิชาชีพ 5 คน ปลัดกระทรวง 4 คน และกรรมการอื่นที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และภาคประชาชน ที่กรรมการ 2 ส่วนแรกเป็นผู้คัดเลือก อีก 4 คน

ในส่วนที่ปลัดกระทรวง 4 คนนี้ มาอยู่ในคณะกรรมการสภาวิชาชีพฯ ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ จากที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้กำหนดไว้ จึงยังทำให้เกิดข้อกังวัลว่า การให้ปลัดกระทรวงซึ่งเป็นตำแหน่งที่นักการเมืองเป็นคนเลือกมาตรวจสอบสื่อ เท่ากับเปิดช่องให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงการทำงานของสื่อได้ นอกเหนือจากที่ปลัดกระทรวงต้องเป็นคนที่สื่อถูกตรวจสอบ แต่กลับจะมาเป็นคนที่ตรวจสอบสื่อเสียเอง

สื่อมวลชนต้องขึ้นทะเบียน

อำนาจหน้าที่สำคัญของสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ คือ “รับขึ้นทะเบียน ออกและเพิกถอนใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพกำหนด” ซึ่งมีข้อกังวัลว่า จะมีการเขียนกติกาออกมาอย่างไร เพราะอาชีพสื่อไม่เหมือนบางอาชีพที่สามารถระบุไปได้ชัดเจนว่าต้องจบด้านไหน เช่น หมอก็ต้องจบแพทย์ วิศวกรก็ต้องจบวิศวกรรม ในขณะที่คนเป็นนักข่าวเป็นสื่อมวลชน ไม่เคยกำหนดไว้ว่าต้องจบด้านไหน บางคนอาจจบด้านนิเทศศาสตร์ บางคนก็ไม่ใช่ แทบจะเรียกได้ว่า คนทำอาชีพนี้มาได้จากทุกสาขาวิชา

ถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้กำหนดว่าผู้ประกอบการอาชีพนี้ทุกคนต้องไปขึ้นทะเบียน แต่การเริ่มต้นเช่นนั้นก็ทำให้เกิดข้อกังวัลขึ้นมา รวมไปถึงอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตด้วย

ความเชื่อมโยงกับรัฐ

ถึงแม้ว่าในร่างกฎหมายนี้จะกำหนดไว้ว่า สภาวิชาชีพสื่อมวลชนฯ ไม่เป็นหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากรายได้สำคัญของสภาวิชาชีพนี้มาจากเงินที่ทางรัฐบาลจัดสรรให้ด้วย จึงยังเป็นข้อกังวัลถึงความเป็นอิสระ การถูกแทรกแซง และสุดท้ายองค์กรนี้จะมีสภาพเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมโยงของสภาวิชาชีพกับฝ่ายรัฐอยู่ในส่วนของวัตถุประสงค์ในการมีสภาวิชาชีพนี้ ที่กำหนดให้เสนอความเห็นและให้คำแนะนำต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการกำกับดูแลสื่อด้วย

คุณสมบัติกรรมการสภาวิชาชีพ

อีกข้อน่าสังเกต คือ คุณสมบัติและข้อห้ามของตัวแทนสมาชิกสภาวิชาชีพ ที่จะมาเป็นกรรมการสภาวิชาชีพ แม้จะกำหนดข้อห้ามต่างๆ ไว้ว่า ต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่อยู่ในพรรคการเมือง และข้อห้ามอื่นที่ใกล้เคียงกับคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ในส่วนของคุณสมบัติ กลับกำหนดไว้เพียง 2 ข้อ คือ มีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี และไม่เกิน 70 ปี โดยไม่ได้กำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนี้เลย

ต่างจากคุณสมบัติของคณะกรรมการจริยธรรมสื่อมวลชน ที่ยังกำหนดไว้ว่า ต้องประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จึงมีข้อกังวัลเกิดขึ้น คือ อาจจะมีการอุบเอียงดองการวิชาชีพสื่อมวลชนขึ้นมาเพื่อส่งตัวแทนเข้ามาเป็นกรรมการสภาวิชาชีพ อย่างที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในกระบวนการตั้ง กสทช. ครั้งแรก

บทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนคำสั่งสภาวิชาชีพฯ

ในร่างกฎหมายนี้กำหนดผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการเสนอข่าวของสื่อ สามารถร้องเรียนมาที่องค์กรสื่ออื่น หรือองค์กรวิชาชีพสื่อ และสามารถอุทธรณ์ไปยังสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติได้ด้วย

โดยให้ถือคำวินิจฉัยของสภาวิชาชีพเป็นที่สุด อย่างไรก็ตาม มีการกำหนดไว้ด้วยว่า หากผู้ร้องเรียนไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของสภาวิชาชีพ มีสิทธิฟ้องศาลได้

และกำหนดให้สภาวิชาชีพสื่อมวลชนมีอำนาจปรับทางปกครองกับผู้ประกอบวิชาชีพสื่อ องค์กรสื่อ หรือองค์การวิชาชีพสื่อมวลชนที่ฝ่าฝืนคำสั่งได้ 3 ระดับ คือ ฝ่าฝืนคำสั่งครั้งแรก ลงโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ฝ่าฝืนครั้งที่ 2 ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ฝ่าฝืนครั้งที่ 3 ปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทและเพิกถอนสมาชิกภาพ

ทั้งนี้ ในบทเฉพาะกาล กำหนดให้มีคณะทำงานเพื่อเตรียมการจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ เพื่อดำเนินการให้มีสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติภายใน 3 ปี โดยให้จัดสรรเงินของกองทุนวิจัยและพัฒนาการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะให้คณะทำงานนี้

ห้ามฝ่ายการเมือง-เจ้าหน้าที่รัฐแทรกแซง หรือเปิดช่อง?

ในเรื่องการเข้ามาแทรกแซงการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนจากฝ่ายการเมือง ได้กำหนดไว้ในมาตรา 78 ว่า “การกระทำใดๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่รัฐอันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน ให้ถือว่าเป็นการจงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือจริยธรรมสื่อมวลชน”

สปท.เดินหน้า สื่อยกระดับคัดค้าน

ทาง สปท. โดย พล.อ.อ.คณิต ออกมายืนยันว่า จะเดินหน้าเสนอร่างกฎหมายนี้ต่อที่ประชุม สปท.ต่อไป ซึ่งตามขั้นตอนแล้วหากที่ประชุม สปท.เห็นด้วยกับร่างกฎหมายนี้ก็จะส่งให้รัฐบาล และสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ออกเป็นกฎหมายต่อไป

ขณะที่ องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน เตรียมเดินหน้ายกระดับการคัดค้านร่างกฎหมายที่พวกเขาถือว่าเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรงต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการตรวจสอบอำนาจรัฐ!!

● สำนักข่าวเนชั่น ●

7 คำถาม 'สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ'

ราง พ.ร.บ.การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริม
จริยธรรม และมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน พ.ศ....
กำหนดให้มีการจัดตั้ง "สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่ง
ชาติ" ซึ่งมีเนื้อหาขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานใน
การแสดงความคิดเห็นของประชาชนและสื่อมวลชน ตามที่
กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระ
ในการทำงานของสื่อมวลชนทุกแขนง โดยสรุปจากคำถาม-คำ
ตอบ 7 ข้อดังนี้

1.การมีขึ้นของสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ จะมีผลกระทบโดยรวมต่อผู้ประกอบวิชาชีพอย่างไร?

ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องสังกัดสภาวิชาชีพใดวิชาชีพ
หนึ่ง เช่น สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าว

วิทยุและโทรทัศน์ไทย หรือสภาวิชาชีพอื่นๆ ที่จะจัดตั้งขึ้นใน
อนาคต ทั้งหมดนี้ต้องขึ้นทะเบียนต่อสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
แห่งชาติภายใน 1 ปี เท่ากับบังคับให้สื่อต้องเป็นสมาชิกสภา
วิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ หรือสภาใหญ่นี้โดยปริยาย

2.คณะกรรมการสภาใหญ่เป็นใคร มาจากไหน?

มาจาก 3 ส่วน ได้แก่ ผู้แทนสมาชิกสภาวิชาชีพเลือก
กันเอง จำนวน 5 คน / ตัวแทนรัฐ 4 คน คือ ปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ
สังคม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการคลัง เป็น
กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกจำนวน 4 คน
(เลือกโดยกรรมการ ๒ ประเภทแรก) การมีข้าราชการใน
ตำแหน่งสูงสุดของฝ่ายข้าราชการประจำ ซึ่งปกติก็ขึ้นอยู่กับ

นักการเมืองผู้มีอำนาจ อยู่ถึง 4 คน จะเปิดช่องทางให้มีการแทรกแซงจากรัฐได้ และโดยปกติสภาวิชาชีพทั่วไป ก็จะมีกรรมการที่มาจากราชการนั้น ไม่ปรากฏว่ามีตัวแทนภาครัฐ

3.อำนาจคณะกรรมการสิทธิเสรีภาพสื่อ?

อำนาจหน้าที่สำคัญของคณะกรรมการมีหลายประการ แต่ที่เป็นประเด็นโต้แย้งคือ อำนาจในการรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่งเท่ากับการทำงานของสื่อมวลชนไม่จำแนกประเภท จะต้องมิใช่ใบอนุญาตและอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาต หากเสนอข่าวไม่เป็นที่พึงพอใจของผู้มีอำนาจ สื่อมวลชนก็อาจเซ็นเซอร์ตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้มีอำนาจ อำนาจเช่นนี้ขัดแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ที่รับรองสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของสื่อและประชาชน นอกจากนั้นหากสื่อกลัวเดือร้อน หรือถูกระทบจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ก็เสนอข่าวที่ปลอดภัย หรือข่าวที่ไม่มีสาระ สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนก็จะถูกระทบไปด้วย

4.เงินที่ใช้ในกิจการของสภาใหญ่มาจากไหน?

กฎหมายกำหนดให้กระทรวงการคลังจัดสรรเงินขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย หรือไทยพีบีเอส ในส่วนที่จะต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ให้สภาวิชาชีพในอัตราร้อยละห้า ในกำหนดเวลาสามปีแรกที่จัดตั้งสภาใหญ่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจปรับเพิ่มรายได้ทุกสามปี เท่ากับเป็นอำนาจของฝ่ายรัฐในการจัดสรรเงินที่ใช้ในกิจการสภาวิชาชีพ ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่รัฐจะเข้ามาแทรกแซงได้

5.การลดทอนความเชื่อถือในสภาวิชาชีพปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าองค์กรสื่อ องค์กรวิชาชีพสื่อยังคงพิจารณาเรื่องร้องเรียนได้ตามปกติ แต่เมื่อผู้เสียหาย หรือผู้ถูกละเมิดใช้สิทธิทางศาล กฎหมายยังให้กระบวนการสอบสวนทางจริยธรรมของสภาวิชาชีพดำเนินต่อไป ซึ่งขัดแย้งกับวิธีการพิจารณาในสภาวิชาชีพที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เพราะผลคำวินิจฉัยของศาลและสภาวิชาชีพที่อาจขัดแย้งหรือแตกต่างกัน อาจนำไปสู่ช่องทางการอุทธรณ์ต่อสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ สุดท้ายความเชื่อถือของสภาวิชาชีพจะลดลง เพราะเป็นสภาที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

6.อำนาจในการลงโทษของสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ

กฎหมายกำหนดให้สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ มีอำนาจลงโทษปรับผู้ละเมิดเป็นชั้นๆ เป็นโทษทางปกครองชั้นที่ 1 ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ชั้นที่ 2 ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และสุดท้ายชั้นที่ 3 กรณีร้ายแรง ปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท และเพิกถอนสมาชิกภาพ

7.รัฐบาลกำกับ ดูแล การจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติตั้งแต่ต้น

บทเฉพาะกาลกำหนดให้มีคณะทำงานเตรียมการจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในสภานี้ เป็นประธานคณะทำงาน นอกจากนั้น มีปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เลขาธิการ กสทช. และบุคคลอื่นๆ อีกรวมสิบสามคน เป็นคณะทำงาน ดำเนินการจัดตั้งให้เสร็จภายในสองปี ตัวแทนภาครัฐจึงมีบทบาทในการกำกับ ดูแลทิศทางของสภาใหญ่นี้แต่ต้น ซึ่งจะไปตอบรับแนวคิดแบบอำนาจนิยม ที่ต้องการจะคุมสื่อแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด.

ทำความเข้าใจ...กฎหมายควบคุมสื่อฉบับใหม่

ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน

ความเป็นมา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ และ ๒๕๕๐ ต่างมีบทบัญญัติคุ้มครองเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นทำงานในสื่อเอกชนหรือสื่อของรัฐ แต่ยังไม่เคยมีกฎหมายประกอบเพื่อให้การคุ้มครองดังกล่าวเป็นรูปธรรม จนกระทั่งในปี ๒๕๕๒ รัฐบาลภายใต้การนำของพรรคประชาธิปัตย์ได้เชิญผู้แทนองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนร่วมยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน จนกระทั่งไปเสร็จสิ้นในคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะที่ ๑ ที่มีนายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ต่อมาเมื่อมีการรัฐประหาร ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ได้นำร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชนมาดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในร่างรัฐธรรมนูญ ที่ร่างโดยคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้มีกฎหมายจัดตั้งองค์กรวิชาชีพสื่อเพื่อกำกับดูแลกันเอง แต่เนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวไม่ผ่านความเห็นชอบจาก สปช. ร่างกฎหมายดังกล่าวก็ตกไปด้วย ก่อนจะมีการตั้งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) จึงได้มีการนำร่างกฎหมายนี้ขึ้นมาพิจารณาอีกครั้ง จนเสร็จสิ้นพร้อมนำเสนอ สปท.เพื่อรับรองในเร็วๆ นี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน

- กำหนดให้การจัดตั้งองค์กรวิชาชีพเพื่อกำกับดูแลกันเองของสื่อมวลชนต้องไปจดทะเบียนกับสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ

- ให้มีการจัดตั้ง “สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ” โดยให้มีอำนาจขึ้นทะเบียน ออกและเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน และรับคำร้องอุทธรณ์ในกรณีผู้เสียหายอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากองค์กรวิชาชีพ

- คณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ ประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกสภาวิชาชีพ ๕ คน ปลัดกระทรวง ๔ คน จากสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงดิจิทัลฯ กระทรวงวัฒนธรรมและกระทรวงการคลัง แล้วไปเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๔ คน รวมเป็น ๑๓ คน

- สภาสื่อมวลชนแห่งชาติมีอำนาจสั่งปรับองค์กรสื่อมวลชนต่างๆ ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของสภาฯ ในอัตราสูงสุดถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาท

ผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

- การให้อำนาจแก่สภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติในการขึ้นทะเบียน ออกและเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน รวมถึงการสั่งปรับในอัตราที่

สูง ทำให้มีโอกาสด้านฝ่ายการเมืองจะเข้ามาแทรกแซงการใช้อำนาจนี้ผ่านตัวแทนของภาครัฐและกลุ่มจัดตั้งที่เข้ามา

เป็นคณะกรรมการสภาวิชาชีพแห่งชาติ

- เมื่อฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงการใช้อำนาจในการขึ้นทะเบียน ออกและเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพฯ ก็จะทำให้การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนถูกแทรกแซง ถูกข่มขู่โดยใช้กฎหมายนี้มาเล่นงานไม่ให้ทำหน้าที่เสนอข่าวได้อย่างอิสระ ประชาชนก็จะไม่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเต็มที่และรอบด้าน

- ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนที่เกรงกลัวกฎหมายนี้ก็จะไม่กล้าทำหน้าที่ของตนอย่างมีอิสระ ทำให้กระทบต่อสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน

องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนกำกับดูแลกันเองโดยไม่ต้องใช้กฎหมายได้จริงหรือ

- ที่ผ่านมามีข้อวิจารณ์ว่าองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน เช่น สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ฯลฯ ไม่สามารถกำกับดูแลกันเองได้ ทำให้สื่อมวลชนยังคงมีการละเมิดจริยธรรม แต่ข้อเท็จจริงคือ การกำกับดูแลจริยธรรมของสื่อมวลชนในระบบประชาธิปไตย จะต้องกระทำควบคู่ไปกับการกำกับดูแลโดยสังคม ดังนั้นในประเทศที่มีภาคประชาสังคมเข้มแข็ง การกำกับดูแลกันเองก็จะมีประสิทธิภาพ

- สังคมไทยกำลังพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการตรวจสอบโดยผ่านโซเชียลมีเดีย ซึ่งหมายถึงรวมถึงการตรวจสอบการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนด้วย ดังนั้นกระบวนการตรวจสอบกันเองขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนจะเข้มข้นและมี

ประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อยๆ

- สำหรับข้อวิจารณ์ว่า องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนไม่สามารถตรวจสอบองค์กรสื่อที่ไม่ได้เป็นสมาชิกได้นั้น องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนได้นำเสนอกฎหมายร่างคู่ขนานที่เน้นการคุ้มครองเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนตามกรอบจริยธรรมอย่างแท้จริง พร้อมทั้งให้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นตามกฎหมายสามารถเข้าไปตรวจสอบจริยธรรมขององค์กรสื่อที่ไม่เป็นสมาชิกสภาวิชาชีพได้ แต่ไม่มีอำนาจในการลงโทษปรับเหมือนในร่างของ สปท.

บทสรุป : ทำไมต้องคัดค้านร่างกฎหมายฉบับนี้

- หากมีการออกกฎหมายฉบับนี้ออกมาจริง ประเทศไทยก็จะกลายเป็นประเทศเดียวในโลกที่ย้อนยุคไปสู่การที่รัฐบาลสามารถเข้ามาแทรกแซงการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนได้ ทั้งๆ ที่อ้างมีรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย

- ร่างกฎหมายนี้ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านการลงประชามติ เพราะไม่มีบทบัญญัติใดเลยที่บอกว่าจะต้องออกกฎหมายจัดตั้งองค์กรขึ้นมาควบคุมองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนเลย

- ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนที่เคยปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระ ก็จะทำงานอยู่ในภาวะหวาดกลัวการใช้อำนาจรัฐเข้ามาแทรกแซง ซึ่งผลเสียก็จะไปตกอยู่กับสาธารณะที่ขาดโอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วนรอบด้าน.

องค์กรสื่อเดิหนหน้าคัดค้าน

ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีเป้าหมายในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมของสื่อตามที่ พล.อ.อ.คณิต สุวรรณเนตร ประธานคณะกรรมการการขึ้นทะเบียนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชนได้แถลงในวันนี้

“องค์กรวิชาชีพสื่อขอยืนยันอีกครั้งว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ออกแบบมาเพื่อลดทอนเสรีภาพของสื่อในการรายงานข่าวสาร และตรวจสอบอำนาจรัฐ และเสรีภาพของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร”

และการที่จะมีปลัดกระทรวงจาก 4 กระทรวง อยู่ในสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติที่จะจัดตั้งขึ้นภายใต้ร่างกฎหมายฉบับนี้ คือการเอาอำนาจรัฐเข้าไปอยู่ในกลไกที่จะควบคุมและกำกับสื่อ และไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการมาดูแลงบประมาณที่จะให้แก่องค์กรวิชาชีพสื่อตามที่คณะกรรมการการฯ กล่าวอ้างแต่อย่างใด

“การมีปลัดกระทรวงอยู่ในสภาแห่งนี้ไม่ใช่การถ่วงดุลอย่างที่ตั้งใจอย่างแน่นอน แต่จะเป็นการทำให้สื่อต้องอยู่ใต้การกำกับของตัวแทนอำนาจรัฐ ปลัดกระทรวงคือข้าราชการที่ควรถูกสื่อตรวจสอบ แต่กฎหมายฉบับนี้กลับทำให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจในการกำกับและลงโทษสื่อ”

ส่วนกรณีที่ พล.อ.อ.คณิตยืนยันว่า สื่อมวลชนจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และยกตัวอย่างคนขับรถจักรยานยนต์รับจ้างและนักบินที่เป็นอาชีพที่ต้องมีใบอนุญาตนั้น สื่อมวลชนเป็นวิชาชีพของการรายงานข่าวสาร แสดงความคิด

นายเทพชัย หทย่อง

เห็นและการตรวจสอบอำนาจรัฐ และกลุ่มผลประโยชน์แทนสังคมที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มาจากหลากหลายสาขาวิชา โดยไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาในสาขาใดสาขาหนึ่ง จึงไม่ควรอยู่ภายใต้การควบคุมหรือกำกับของผู้มีอำนาจซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียและผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง

“ที่สำคัญกว่านั้น การรายงานข่าว การแสดงความเห็น และการตรวจสอบ ไม่ควรมีใครมากำหนดเป็นมาตรฐานว่าต้องเป็นแนวทางใดแนวทางหนึ่ง หรือต้องถูกใจคนที่มีอำนาจเท่านั้นถึงจะถูกต้อง”

ทั้งนี้ ตัวแทนขององค์กรสื่อได้พบปะและหารือกับ พล.อ.อ.คณิต และตัวแทนของคณะกรรมการฯ หลายโอกาส แต่ทุกครั้งก็ยืนยันอย่างชัดเจนว่า ไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะประเด็นการมีสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติที่มีอำนาจทางกฎหมายในการลงโทษสื่อ และการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสื่อ และการให้ปลัดกระทรวงเป็นกรรมการของสภาวิชาชีพแห่งนี้โดยตำแหน่ง

“ขอยืนยันอีกครั้งว่า องค์กรวิชาชีพสื่อคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างแข็งขัน ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยกันนอก

รอบหรือในระหว่างการชี้แจงอย่างเป็นทางการกับคณะกรรมการ
การฯ และไม่มีใครสมควรเอาไปอ้างว่าเราเห็นด้วยกับเนื้อหา
ของร่างพระราชบัญญัตินี้ และ องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน 30
องค์กร จะเดินหน้ารื้อระดับการคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งถือว่าเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรงอย่างมากต่อสิทธิเสรีภาพ
ของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและตรวจสอบอำนาจ
รัฐ โดยจะมีการยื่นจดหมายเปิดผนึกคัดค้านร่างกฎหมายนี้ต่อ

สมาชิก สปท. ผ่านนายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธาน สปท.
ในวันพฤหัสบดีที่ 2 ก.พ.นี้ เวลา 10.00 น. ที่อาคารรัฐสภา.

หมายเหตุ : นายเทพชัย หย่อง นายกสมาคมนักข่าววิทยุ
และโทรทัศน์ไทย ในฐานะประธานคณะกรรมการทำงานสื่อเพื่อการ
ปฏิรูป แถลงเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2560

THUMBS DOWN

Mobile virtual network operators will have to use an online fingerprint ID system to register prepaid and postpaid mobile SIM cards. **B4**

Fingerprint ID mandatory to register SIMs

MVNOs not exempted despite requests

KOMSAN TORTERMOVASANA

Mobile virtual network operators (MVNOs) will have to use an online fingerprint ID system for new prepaid and postpaid mobile SIM card registrations by March without exception, says the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC).

An MVNO is a company that provides mobile service but does not have its own mobile network. MVNOs have called on the regulator over the past several months to exempt them from the rule, saying the system will impose additional cost burdens on them and make it difficult for them to compete with major mobile operators.

All mobile operators will have to introduce the online fingerprint ID system by March, but mobile users can choose whether or not to put their fingerprints in the system for their own security.

"Any violation will face penalties ranging from a fine, to a ban on receiving new mobile numbers from the regulator, to a licence revocation," said NBTC secretary-general Mr Takorn.

Mr Takorn urged all mobile users to participate in the fingerprint system to ensure greater security in mobile banking and prevent the risk of fraud, which is likely to increase in a cashless society.

He insisted that the fingerprint system will complement the existing registration system. The regulator will not force all mobile users to register with the new system.

Thailand has 103 million mobile subscribers, 14 million of whom use mobile banking services.

Mobile banking is a service provided

by banks or other financial institutions as well as mobile operators that allows customers to conduct some financial transactions remotely using any mobile device, with no bank account required.

The popularity of mobile banking activities marks a significant trend taking place in banking.

Fraud and other criminal acts targeting telecommunication networks are also becoming increasingly sophisticated.

Mr Takorn acknowledged that the system might add extra costs to MVNOs who have fewer outlets, but the system is necessary as the government is pushing the country towards a digital-driven economy.

"We cannot accept the MVNO's request, as consumer benefits must come first," Mr Takorn said.

Citing an NBTC study, he said the online fingerprint ID system will cost 1,000-2,000 baht per registration.

He said the fingerprint system investment can be deducted as a business expense from the universal service obligation (USO) fee operators pay annually to the NBTC.

Telecom operators have to share 5% of their total revenue with the NBTC. Of the total, 3.5% goes toward the USO fee and the remaining 1.25% goes to the licensing fee.

In fact, Mr Takorn said the fingerprint system might only cause an inconvenience to mobile operators and MVNOs.

Nipon Chuchird, president of Data CDMA Communication, a MVNO providing 3G service on CAT Telecom's 850-megahertz network, said the company is ready to comply with the rule despite the inconvenience to its operations.

Data CDMA has 100,000 subscribers using postpaid service under My World brand.

The company plans to introduce prepaid mobile service within next month, Mr Nipon said.

หนุนยกระดับผู้ปกครองทางการไต่ถาม

● ประเทศไทยพบว่ามีจำนวนผู้พิการทางการไต่ถามหรือการสื่อความหมายสูงถึง 306,351 ราย จากจำนวนผู้พิการทั้งหมด 1,690,411 ราย ด้วยเหตุนี้ กทปส. หรือสำนักงานกองทุนวิจัยและพัฒนาการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน กสทช. จึงพร้อมเดินหน้านำสนับสนุนเงินทุนให้แก่มูลนิธิสากลเพื่อคนพิการเพื่อนำไปพัฒนา “โครงการวิจัยระบบถอดความเสียงพูดแบบทันทีผ่านระบบสื่อสารทางไกล” เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการไต่ถาม หรือผู้ด้อยโอกาสเพื่อ ความเท่าเทียมกันในการรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยี ด้านการใช้คลื่นความถี่ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ

ศ.วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ กล่าวว่า สิ่งเห็นความสำคัญของการสื่อสารในกลุ่มผู้พิการทางการ

ไต่ถาม จึงได้มีแนวคิดริเริ่มโครงการ ดังนั้น เงินกองทุนจัดสรรของ กทปส. ที่สนับสนุนโครงการนี้ มูลนิธิร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) ได้วิจัยและพัฒนาโปรแกรมเทคโนโลยีทางการสื่อสาร รวมถึงศึกษาการเชื่อมต่อระบบการสื่อสารทางไกลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยโปรแกรมถอดเสียงนี้จะช่วยเปลี่ยนระบบเสียงพูดให้เป็นข้อความ ช่วยให้ผู้พิการทางการไต่ถามกว่า 3 แสนคน สามารถเข้าถึงการเรียนการสอน การประชุมสัมมนาต่างๆ โดยมุ่งเน้นด้านการศึกษาเป็นหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ปกครองทางการไต่ถามสามารถเข้าใจการเรียนการสอน รวมถึงข้อมูลข่าวสารได้เท่าเทียมกับคนปกติทั่วไปได้

ดร.อนันต์ลดา โชติมงคล นักวิจัยของเนคเทค และในฐานะนักวิจัยผู้ร่วมโครงการวิจัยระบบถอดความเสียงพูดแบบทันทีผ่านระบบสื่อสารทางไกล กล่าวว่า โครงการ

วิจัยนี้เป็นการนำเทคโนโลยีทางโทรคมนาคมในการส่งสัญญาณเสียงไปถอดความ มีการพัฒนาการเชื่อมโยงระบบสื่อสารทางไกลโดยได้ลงโปรแกรมถอดเสียงทั้งบนระบบวินโดวส์บนคอมพิวเตอร์ในปีแรก โดยในปีที่สามนักวิจัยกำลังพัฒนาต่อยอดเพื่อนำโปรแกรมถอดความเสียงมาใช้ในระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์เพื่อใช้งานบนมือถือ จากนั้นต้องมีการทดลองใช้งานและนำมาพัฒนาปรับปรุงแอปพลิเคชันเป็นลำดับต่อไป

ปัจจุบันนี้มูลนิธิได้มีแนวทางจัดตั้งเครือข่ายหรือศูนย์คอลเซ็นเตอร์ ซึ่งต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะในการถอดความเสียงประจำอยู่ โดยเครือข่ายนี้นับเป็นศูนย์กลางในการจัดส่งข้อความไปยังระบบสื่อสารทางไกลตามสถานที่ต่างๆ ทำให้ช่วยประหยัดเวลาและงบประมาณในการเดินทางของเจ้าหน้าที่ถอดเสียง และยังสามารถใช้งานได้พร้อมกันหลายๆ แห่งอีกด้วย

ไทยคมจับแคทร่วมทุนดาวเทียม 9

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) ได้เชิญชวน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือแคทร่วมลงทุนในธุรกิจดาวเทียม โดยยื่นข้อเสนอให้แคทถือหุ้นสัดส่วน 30% ส่วนไทยคมถือหุ้น 70% สาเหตุที่ร่วมทุนกับแคท เพราะไทยคมต้องการแก้ปัญหาสัมปทานที่จะสิ้นสุดปี 64 โดยแคทจะเสนอแผนร่วมทุนต่อคณะกรรมการกิจการอวกาศแห่งชาติ ที่มี พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เร็วๆนี้ ทั้งนี้ แคทสนใจลงทุนธุรกิจดาวเทียมเพื่อต่อยอดธุรกิจตัวเอง เพราะการมีช่องสัญญาณดาวเทียมเองจะมีโอกาสทางธุรกิจมากขึ้น โดยเฉพาะตลาดภาครัฐที่ปัจจุบันใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมปีละไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้แคทมีรายได้ปีละ 1,000 ล้านบาทเช่นกัน จากปัจจุบัน แคทมีสถานีรับส่งสัญญาณดาวเทียม 3 แห่ง คือ จ.นนทบุรี ชลบุรี และอุบลราชธานี

สำหรับไทยคม มีแผนจะยิงดาวเทียมไทยคมดวงที่ 9 เร็วๆนี้ แต่ยังติด

ปัญหาการจองตำแหน่งวงโคจรกับกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี) ที่ผ่านมามีไทยคมยื่นขอใบอนุญาตดาวเทียม 7 และ 8 จากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) แต่ดาวเทียมไม่อยู่ในสัญญาสัมปทานทำให้ดีอีไม่สามารถเสียรายได้จากค่าจองวงโคจรได้ ไทยคมจึงเสนอให้รัฐใช้ช่อง 1 สัญญาณฟรี, ร่วมทุนกับรัฐ เพื่อให้รัฐมีดาวเทียมของตัวเอง และเข้าสู่ระบบสัมปทานแบบเดิม แต่การเจรจาร่วมทุนกับแคทเป็นแนวทางที่ดีที่สุด เพราะนอกจากรัฐจะมีดาวเทียมของตัวเองแล้ว ยังได้ช่องสัญญาณฟรีด้วย

นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รมว.ดีอี กล่าวว่า ยังไม่ทราบรายละเอียดการร่วมทุน ต้องรอให้แคทเสนอเรื่องมาก่อน จึงจะให้เห็นได้ว่า มีข้อดีข้อเสีย ต่อรัฐอย่างไร ส่วน พ.อ.สรรพชัย หุะนันนันทน์ กรรมการผู้จัดการใหญ่แคทกล่าวว่าเจรจากับไทยคมจริงแต่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นเรื่องของธุรกิจ และการสร้างรายได้ให้องค์กร.

กทปส. เดินทางจัดงานประชุมพิจารณาแผนแม่บทวิจัยและพัฒนาการกระจายเสียง ● นายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล รองเลขาธิการ กสทช. (ที่สองจากขวา) และนายนิพนธ์ จงวิจิต (ที่สองจากซ้าย) รักษาการแทนผู้จัดการ กทปส. ร่วมกับ รศ.ดร.มงคล รักษาพัชรวงศ์ (ซ้ายสุด) หัวหน้าโครงการจัดทำแผนแม่บทฯ จากมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เดินทางจัดงานประชุมพิจารณาแผนแม่บทวิจัยและพัฒนาการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (พ.ศ. 2560 - 2564) เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาบุคลากร ในกิจการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ซึ่งจะประกาศใช้อย่างเป็น ทางการภายในเดือนเมษายน 2560 โดยแผนแม่บทฉบับนี้ ได้มีการปรับเปลี่ยนแผนดำเนินงานและกำหนดยุทธศาสตร์ อย่างมีเป้าหมายและมีแนวทางที่ชัดเจนขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักวิจัย นักวิชาการ ผู้ประกอบการ รวมถึงกลุ่ม สตาร์ทอัพ ได้นำเสนอโครงการวิจัยและพัฒนาที่สามารถตอบโจทย์ประเทศไทย รวมถึงต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 ด้วย โดยงานครั้งนี้ มีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนามากกว่า 300 ราย ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ เมื่อเร็วๆ นี้

สังคมธุรกิจ

โครงการจัดทำแผนแม่บทฯ

นายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล รองเลขาธิการ กสทช. (ที่สองจากขวา) และนายนิพนธ์ จงวิจิต (ที่สองจากซ้าย) รักษาการแทนผู้จัดการ กทปส. ร่วมกับ รศ.ดร.มงคล รักษาพัชรวงค์ (ซ้ายสุด) หัวหน้าโครงการจัดทำแผนแม่บทฯ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เดินทางจัดงานประชุมพิจารณาแผนแม่บทวิจัยและพัฒนาโครงการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจกรรมโทรคมนาคม (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรในกิจกรรมกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจกรรมโทรคมนาคมของประเทศไทย ซึ่งจะประกาศใช้อย่างเป็นทางการภายในเดือนเมษายน 2560